

Tot entrevistant... Nicasí Camps i Pinós

Dijous, 30 d'octubre de 2008, 16 h.
Centre Moral i Cultural de Poble Nou (Barcelona)
Per: Rosa M. Isart

Foto: M. Josep R. Lucas

PERFIL

Nom de l'autor teatral: Nicasí Camps i Pinós

Feina habitual en el món teatral: Direcció de lectures: en actiu. Director escènic: ocasional. Actor: “encara més ocasional”.

Data de naixement: Terrassa, 14 de desembre de 1931.

Correu electrònic: nicasicamps@wanadoo.es

Filiació: Concepció Pinós i Martí (Guissona, Lleida, ? – Terrassa, 1938) i Manuel Camps i Isart (Badalona, ? – Barcelona, 1946).

Localitats vinculables a l'autor (i viatges): Terrassa (fins als 7 anys, després sempre Poble Nou (no Poblenu) de Barcelona, i curtes estades a Gràcia, Masquefa (l'Anoia), Premià (el Maresme), Olot (la Garrotxa). Per qüestions laborals: curtes estades a València, Mallorca i Múrcia. Durant deu anys ha estat per tot Andalusia, Extremadura i part de les dues Castelles. Més tard i durant vint-i-tres anys per tot Catalunya. Ocasionalment tota la pell de brau. Vacances: Tot Espanya i part d'Europa, Àsia i Àfrica.

Estat civil: Ni casat ni divorciat ni fills.

Inicis literaris: Abans de saber llegir i escriure, ja feia contes dibuixats; després contes, teatre. Segueix un llarg període inactiu. Cap als anys 1950-1955 molts articles, algun conte. El 1962 primera comèdia escrita (i estrenada).

Idioma d'escriptura: Inicis, tot en castellà (pel règim imperant). A partir de 1950-1955, català (amb alguna obra o article en castellà, sobretot durant el temps de la llarga estada a Andalusia).

Formació: Comptabilitat i tenidoria de llibres.

Temps lliure: Cinema, teatre, lectura, conversa... *La cosa social*.

Primera obra publicada: 1966, *Un marit per a la meva dona* (Barcelona: Millà).

Primer premi teatral: Premi Emili Vilanova (Munic, 1977) (darrers Jocs Florals de la Llengua Catalana a l'exili), per *Un dissabte gris i trist* (al·legat contra la pena de mort arran de l'execució de Puig Antich).

Darrer premi teatral: 2005, finalista del Premi Amiba (Barcelona), per *L'altra cara de la lluna*.

Total d'obres escrites: 138 (inclou les adaptacions i traduccions de l'autor, i algunes d'inacabades)

Total d'obres publicades: 33

Última obra creada: *El Pont (Euscatgal)* (estrena: Barcelona, 25/10/08)

Projectes de futur: "Publicació de dos reculls de contes per a adults i , si puc, d'alguna de les obres inèdites i seguir anant a estrenes o representacions de les meves obres per tot Catalunya. A més, seguir col·laborant en revistes del barri i anar treballant i escrivint en l'Arxiu Històric del Poble Nou".

Un somni... "(Acostumo a somniar despert). No envellir gaire. Creuar el "xarco"... Etc., etc."

Li agrada... "Tot allò que és bell, bé un cos o bé un esperit".

No suporta... "Xiuleries... i el seu entorn. I no cal dir que les injustícies".

Manies... "No me les sé veure. Però segurament en dec tenir. Potser la puntualitat. I ara (des del 6 de setembre de 2006) temo haver-me tornat gandul. Em faig retrets, però no me'n surto."

Músiques... "No gaires músiques. Cantautors, cançó francesa, espirituals negres, country; clàssica (però no pas tots)..."

Teatre que veu... "Molt variat".

Cercle d'amics... "Per Nadal acostumo a enviar unes 600 nades en català, a més d'un 60 en castellà; i la resta, una vintena, en italià macarrònic, francès, etc."

Influències teatrals... "En dec tenir. No les sé veure. Hi ha qui ha dit Casona, Mihura, Buero, Benavente, Lorca, Folch i Torres. A més, dos que van fer-me sentir ofès: Sastre i Paso".

Foto: M. Josep R. Lucas

ENTREVISTA PERSONAL

Prolífic, dinàmic, imaginatiu, estricte i atent, el dramaturg Nicasi Camps i Pinós ha rebut darrerament, per exemple, la Medalla d'Honor Ciutat de Barcelona 2006 o bé el Premi Arlequí 2007, que atorga la FGAT. Escriu no només per necessitat creadora; si convé ho fa també per encàrrec, quan algun grup teatral necessita algun text teatral ben específic. Així, per exemple, darrerament, a petició del poble de Bagà va escriure i va veure com li estrenaven a la plaça del municipi la rondalla *Cent donzelles: rescat d'un heroi* sobre la llegenda d'En Galceran de Pinós. Home metòdic, per a ell la paraula mereix el màxim respecte, tal i com els seus cognoms, que remarca sempre com a inseparables per ser indicatius de lligams, d'arrels inesborrables: Guissona, i, per extensió, Lleida.

Des de quin any creeu obres de teatre?

Des de l'any 1962, tot i que, d'escriure, ja ho feia abans. Fins i tot *havia fet* teatre. I quan encara no sabia llegir, ni molt menys escriure, feia contes dibuixats. Quan vaig fer els 25 anys (d'escriptor de teatre), així ens situem a l'any 1987, durant un any en vaig escriure una cada mes.

Per què aquest gènere? Que us dóna o què doneu a través del teatre que no pugueu o vulgueu fer a través d'altres gèneres?

Seria incapaç, em sembla, de fer novel·la. Perquè, quan se'm posa una idea al cap, començo a escriure i no paro. Per exemple, la darrera obra, *El Pont*, la vaig escriure en vuit dies. En aquest interval la meva neboda estava al Pirineu: em convidà a anar-hi i allí hi vaig anar dos dies, on vaig continuar la creació. El teatre és una manera ràpida d'escriure, diríem. A més, m'agrada molt el teatre. N'he vist aquí al Centre Moral i Cultural de Poble Nou i als Lluïsos de Gràcia. També n'escoltava per la ràdio, coneixia les veus... A més, tinc la teoria que en el fons tothom que està al món del teatre –directors, guionistes, autors, apuntadors, etc.– haurien volgut ser actors, o han estat actors fracassats... o porucs! Un empleat del Teatre Nacional –no direm noms– que conec, en el fons volia ser actor professional.

Quins records teniu de la vostra primera obra de teatre? Què voldríeu dir-ne?

És una emoció indescriptible. Davant del públic, però, no em veureu plorar –tot i que sóc molt ploraner!

En quin moment del dia escriviu teatre?

No tinc rellotge ni res. Et diré més: *Si els morts poguéssim parlar* –de fet *Si los muertos pudiéramos hablar*, perquè la vaig escriure en castellà perquè coneixia el protagonista, un noi de Navarra– està escrita durant un dissabte, diumenge i dilluns de Setmana Santa, perquè la tenia molt pensada. Després la vaig traduir al català i la vaig repassar i tot: no em podia creure que l'hagués feta en tres dies, perquè a més és molt complicada de muntatge... Ens remuntem a fa uns quaranta anys.

Com funciona l'obra? Neix primer el títol, està preestructurada, evoluciona amb l'escriptura mateixa...?

Com pots comprendre, amb 136 títols, hi ha de tot. N'hi ha alguna... em sembla, per exemple, que *El marit de la Marina és mariner*, em va venir pel títol. Normalment és una impressió, un retall de diari, alguna cosa detonant. Moltes vegades penso una cosa, però els personatges es rebel·len. Normalment, però, l'obra mai no passa de còmic a dramàtic o a l'inrevés. Si una situació et fa gràcia, comences a mirar-t'ho tot amb el prisma còmic. O si quelcom fa pensar, llavors et preocupes, reflexiones, recordes, treus coses arxivades... Algun cop he trobat alguna obra massa curta, com, per exemple, la darrera escrita, *El Pont*, que té dues parts...

Sou un autor molt prolífic. Molt il·lustrativament, per exemple, el desembre de 1981 creueu *La filla del carboner*, l'any 1983 *L'amor a totes les edats*, el 1987 *Perfils. Sota el signe de Lesbos*. Com podeu tenir tant teatre escrit?

No, no, no. No tant. Divideixes les 136 obres pels anys (que fa que escric teatre) i em sembla que toca a tres per any. Ja t'he dit que un any en vaig fer una cada mes, però...

Pot un escriptor de teatre viure d'això?

Ui, no. Si tothom pagués les representacions, em sembla que Déu n'hi doret.

Hem comprovat que doneu molta informació. Els historiadors us estarien molt agraïts perquè aporteu força dades del vostre procés creatiu. *El trampós entrampat* la dateu, per exemple, escrita la primavera de 1991 a cavall entre Cambrils, Igualada, Terrassa i Barcelona. I immediatament, entre el 26 de novembre i el 15 de desembre de 1991 feu *Viure amb un cor trasplantat*, escrita a Castellar del Vallès, Olesa de Montserrat, Cadaqués, l'Hospitalet, Terrassa i Barcelona. Sou doncs molt metòdic. A què es deu aquesta llarga llista de localitats que acullen la vostra creació o creacions?

He recorregut molta part de la Península Ibèrica i de Catalunya. Per exemple, *Perfils, sota el signe de Lesbos*¹ està començada a Guissona, el poble de la meva mare, el 27 d'octubre de 1987. Acabada a Barcelona, el 4 de novembre de 1987. (Per error d'impremta, al llibre editat consta l'any 1997!). Està escrita en vuit dies. Potser aquesta la faré en forma de lectura aquí al Centre Moral, perquè com a director n'he de fer una. Volia fer una reposició d'una obra meva, però que aquí al Centre no s'ha vist, tot pensant en gent concreta –però és que no m'agrada anar al darrere de la gent!–...

A quina obra li teniu, Nicasi, més de *carinyo*?

A alguna ho és per una cosa, a algunes per algun altre aspecte. *Si els morts poguéssim parlar* és una obra molt sentida, inspirada en un company malalt que havia conegut a Lourdes, per exemple... Fa un any la van fer en lectura aquí a la parròquia de Sant Francesc d'Assís (c/ Ramon Turró, 130) d'aquí al barri i va quedar molt bé. En la vessant còmica, *Un marit per a la meva dona*. No crec que hi hagi lloc a Catalunya on no s'hagi fet, l'he vist muntada de totes maneres, es va haver de reeditar perquè s'havia exhaurit... Una que van dir que era la meva millor obra, un monòleg, *Cèlia Ferrerons, una alcaldessa amb decisions*, que després es convertí en obra per a dos personatges. Ara potser podria afegir-hi la darrera, *El Pont*. Però, vulguis que no, en totes hi ha un sentiment. (*Riu*) *El trampós entrampat*, nascuda com a obra curta, –no meva sinó del Nick Hassy– recordo que a un poble de pagès els va agradar tant, a un quadre escènic de Lleida (Almenar), que me'n van encarregar una versió llarga!...Sempre hi ha anècdotes!

També m'agradaria destacar *Un dissabte gris trist*, obra escrita arran de l'execució de Salvador Puig Antich, que és un al·legat contra la pena de mort. Va circular clandestinament –com passà amb *Todo es posible en Danagra*, sobre uns fets que comportaren la mort d'uns obrers– durant l'etapa franquista; però amb l'arribada de la democràcia va guanyar els darrers Jocs Florals de la Llengua Catalana a l'exili –a Munic–, el premi de teatre curt Emili Vilanova, el 1977. (Poc després es va estrenar i publicar).

I finalment, el *Pastichet-Perich*, una adaptació de l'humorista Perich sobre la seva *Autopista*.

¹ *Perfils* pujà a escena fa poc, representada pel Grup Espiral, que la presentà com a cloenda de la 15a Mostra de Teatre de Valldoreix (2008). L'autor assistí a aquesta estrena del 15 de novembre de 2008.

En quant temps feu habitualment una obra?

Depèn. Però el primer de tot és que n'estiguis convençut!

En un exercici de concisió i síntesi, què us agrada dels vostres textos?

Jo crec que els personatges són humans.

Què no us agrada dels vostres textos?

Et diré un secret. Amb tots els respectes pels directors, però... a un director, quan agafa una obra, sobretot si no és impresa, ja li agrada fotre-hi mà, amb perdó. Aleshores algunes vegades (en escriure) he posat alguna cosa *de més a més* perquè, quan vol retallar... suggerir-li que talli per aquesta part si és que la troba molt llarga! A pràcticament totes les meves obres per una d'aquelles casualitats –com feia en Hitchcock al cinema, que d'una o altra manera ell hi sortia–, fins i tot a l'adaptació *Èdip fill i espòs*, sempre faig dir a un personatge: “No em facis riure, que no en tinc ganes”. És una marca de la casa!... Així doncs això no és mai retallable! (*Riem tots plegats*).

Teniu molta obra creada, però habitualment se us estrena als cercles amateurs? Com és que no arribeu a l'àmbit professional?

Mira, vaig enviar una obra al Teatre Nacional. La resposta va ser: “Ens ha agradat molt, però tenim la temporada coberta”. Jo els volia contestar que no calia que fos per a la temporada en curs! Vaig enviar-los *Dret a l'amor i a la mort*, escrita fa uns tres anys; els la vaig remetre ara fa uns dos anys. Han trigat qüestió d'un any... Tot per a l'asil! Estem a un món, al teatre, on suposo que, com a molts mons, si no tens padrins, no avances. Diríem, doncs, que vaig per lliure.

Quina relació teniu en la pràctica i en específic amb el món teatral, amb quina classe de subjectes i entitats?

En el món del teatre amateur normalment sóc molt conegut. Fins i tot de vegades a mi mateix em sorprèn. Hi ha grups que s'ho diuen. Van a la seva; però l'altre dia mateix vaig veure'm (programat) a Internet. Em va fer gràcia, era a la vora i vaig telefonar a Isona. (Vaig parlar amb ells: “I tant que el coneixíem!”). Vols que et digui una cosa? Té a veure amb un cert desengany... Vaig guanyar amb *La filla del carboner* el primer premi del AETIJ (Asociación Española de Teatro Infantil y Juvenil) a Madrid (1984). El concurs deia que es podien enviar textos en les quatre llengües de l'estat. Vaig pensar: “Bé, no guanyarà, però que es vegi que a Catalunya s'escriu en català i s'escriu bé” –perdoneu-me la immodèstia. Aleshores el premi no havia de ser per a mi, sinó per al senyor xxx, director del Teatre Municipal de Madrid. El senyor Adolfo Marsillach, a qui jo admirava, però no hi havia parlat mai, va aixecar-se empenyat i va dir “Jo he llegit l'obra en català, això és teatre, i la resta pamplines”. Ell va votar per mi i va dir que llavors que no s'hagués obert la convocatòria a altres llengües. (...) Un senyor –no diré noms, és qui m'ho va explicar– va traduir l'obra mentre el jurat anaven endrapant els canapès! Gràcies a la traducció simultània, per unanimitat, tothom callà i resultà premiada la meva... I la que havia de guanyar s'endugué l'accèssit! I es va publicar!

Vaig anar a recollir el premi a Madrid. Tothom va parlar menys el guanyador: no ho havien paït! Els vaig dir que volia revisar la traducció, del català feta al castellà. Sabeu com em van traduir “curta de gambals”? Per “corta de piernas”! Jo els vaig avisar: en tot cas “corta de entenederas”. No vegis! Totes les cançons traduïdes... sense marcar res...! Em vaig passar totes unes vacances pel Marroc revisant-ho tot, perquè tenien pressa a portar-ho a impremta a principis de setembre!

Heu escrit alguna obra tenint al cap durant el procés d’escriptura un actor o actriu o un director, com si ho creéssiu exprés perquè ho estrenés ell o ella? Quina obra?

Ah, sí, moltes. La majoria. De manera similar, *La blanca vídua d’un viu* la volia fer ara aquest mes de desembre aquí (al centre) en forma de lectura, per exemple, perquè els que la van fer (en el passat) encara estan més o menys en actiu, amb uns quants anys més, però s’estrenà a Caldes de Malavella... Gairebé sempre, quan escric un paper, el penso per a un determinat actor, que bé pot ser amateur o bé professional. Llavors encara m’és més fàcil *recordar* el personatge!

Podeu dir-me alguna obra de teatre que us agradi molt, o autor teatral?

Quan vaig començar a dirigir, considerava que Buero Vallejo, Miguel Mihura o bé Alejandro Casona eren autors representatius d’un bon teatre castellà: justament, doncs, per això, he dirigit textos de tots tres. M’agradaria molt dirigir *Los intereses creados*, de Jacinto Benavente. També he dirigit autors estrangers; i en aquest sentit m’agraden, doncs, també autors que he adaptat, com ara Pirandello, Molière, Shakespeare, Wilde, sense oblidar els catalans. Per exemple, l’11 de desembre faré un autor català, de Reus, en lectura teatral. No és gaire conegut: en Ramon Gomis.

ec CENTRE MORAL I CULTURAL DEL POBLENOU
Pujades 176-178 - 08005 Barcelona - Tel. 93 485 30 99

DESEMBRE 2008

LECTURES TEATRALS
Dijous 11, a les 10 de la nit, Sessió CX
La SECCIÓ DE TEATRE presenta

AL FIL DE LA MAR
de RAMON GOMIS
Repartiment:

AMÈLIA	Carme Canet
ANGELS	Natalia Colet
ÀGATA	Eulàlia Batlle
ANDREU	Xavier Oliver
ALBERT	David Oliver
ACOTACIONS	Jesús Garcia

PRESENTACIÓ Marta Aldea i Gemma Neco

Direcció: NICASI CAMPS

Ramon Gomis, l'autor, es fill de Reus, i situa l'obra als seus entorns (Vilaforrada). No té gaires personatges, ni és massa llarga. Fins i tot, al principi pot resultar un punt freda però acaba guanyant-se l'espectador, encara que aquest no arribi a compartir del tot la manera d'actuar seus personatges, però segur que els compren. Es va estrenar al teatre Versus, de Barcelona el 2005.

ENTRADA LLIURE RIGOROSA PUNTUALITAT

CAVA CONCERT
Dissabte 20 a les 2/4 de 8 del vespre

EI POEMA DE NADAL
de Josep Maria de Sagarra

Amb les veus de:
Júlia Jové, Carles Mataró, Mercè Oltra i Francesca Sala

Il·lustracions musicals de:
Montserrat Segarra (piano)
Eloi Ortells (violí)

i cantaires del COR POBLENOU del Centre

Organitza: Foment d'Activitats Culturals
Cava servit per gentilesa de les caves:
PERE OLIVELLA GALIMANY

TEATRE
Dijous 25, (Nadal) a 2/4 d'11 de la nit
Divendres 26, (S. Esteve) a 2/4 de 8 del vespre

La SECCIÓ DE TEATRE presenta:

"L'APAGON"
de Peter Shaffer

Direcció: LLUIS CASANOVA
(Detalls en programa especial)

Diumenges, dies 28 de desembre i 4 i 11 de gener, a 2/4 de 6 de la tarda
tradicionals representacions de

L'ESTEL DE NATZARET

Foto: Isart

Aneu seguint la dramaturgia catalana contemporània?

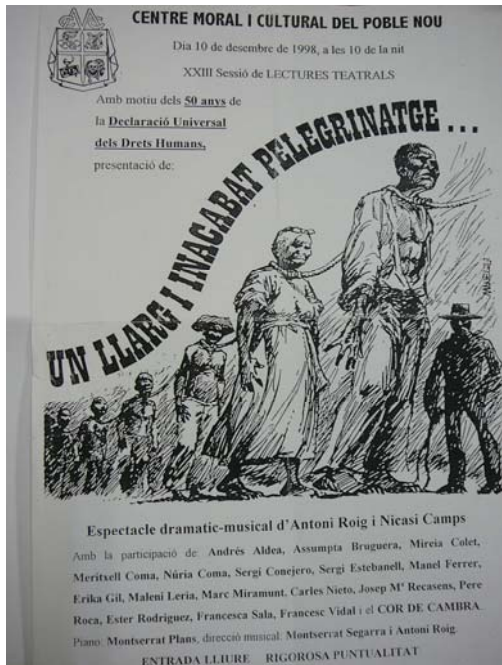
...Hi ha de tot. Sí puc dir-te que he anat sovint al teatre, ara menys. Per exemple, jo vaig anar a la primera funció de pagament al Teatre Nacional de *L'auca del senyor Esteve* (...). Durant molts anys –quan pràcticament ningú no hi anava– vaig anar al Teatre Lliure. Allí es va fer *L'hèroe*, de Santiago Rusiñol (...). Els primers deu o dotze anys allí vaig veure-ho tot, absolutament tot.

Quins projectes esteu ara portant a terme?

Tinc un encàrrec que no és teatre, una història d'una residència d'aquí al barri (Pere Relats). Està a mig escriure. Però ara també em trobo que no hi veig gaire bé, per una pujada de sucre... (...). Vaig publicar *Dels Pirineus a l'Ebre*. *Contes a peu de carretera*, un relat de contes per a adults, a Pagès Editors de Lleida –que també m'han publicat les obres de teatre *Al cap de trenta anys*, el 2003, i *Victor, Victori i Victorià*, el 2005– (...). En tinc dos més, de reculls de contes similars al mencionat abans, on sempre hi ha un nexa; en un de prop o de lluny el mar, i en l'altre un bar, el Paradís (*A l'entorn del Bar Paradís*).

31'30'': **Final.**

En Nicasi és a punt de marxar. Ara té una cita social. A les set de la tarda concedeixen a l'Ajuntament de Barcelona una medalla al recentment difunt Josep Maria Huertas Claveria. Vol assistir-hi: amb ell havia compartit feina primer a la revista de barri *4 Cantons* i posteriorment a l'Arxiu Històric del Poble Nou.

Gràfics: M. Josep R. Lucas

Correcció lingüística: Esteve Pujol i Pons

INFO ADDICIONAL

Cronologia de les obres de l'autor (alguna de signada com a Nick Hassy) **facilitada pel dramaturg**

			P obra publicada	E obra estrenada
1.-1958		<i>El despistat</i> – Monòleg còmic. Un acte.		
2.-1961	E	<i>Anuncis econòmics</i> – Comèdia. Tres actes.		
3.-		<i>Una tal Magdalena</i> –Diàleg dramàtic. Un acte.		
4.-1962	E	<i>Caminos en la noche</i> – Drama. Dos acte, pròleg i epíleg.		
5.-		<i>Jurament trencat</i> – Diàleg dramàtic. Un acte.		
6.-		<i>Diàleg de tres</i> – Diàleg dramàtic. Un acte.		
7.- 1963	E	<i>El viatger que no arribarà</i> – Drama. Un acte.		
8.-	E	<i>Como un cuervo</i> – Drama. Un acte.		
9.-		<i>El fill que no havia de néixer</i> – Drama. Un acte.		
10.-	E	<i>La tieta Guillermina</i> . (Primera versió)– Comèdia. Un acte.		
11.-		<i>O sogra, o coets!</i> – Comedieta. Un acte.		
12.- 1964	E	<i>Si els morts poguéssim parlar</i> – (Primera versió).- Drama. Tres actes.		
13.-	E	<i>La filosofia de la Filo i la Sofia</i> – Tragicomèdia. Un acte.		
14.- 1965	P E	<i>Un marit per a la meva dona</i> – Comèdia. Tres actes. Reeditada.		
15	E	<i>Viure en present</i> –Drama. Dues parts.		
16		<i>Història d'una vocació</i> – Drama. Dues parts.		
17/ 1966		<i>Prometatge amb interferències</i> – Comèdia. Un acte.		
18/ 1967		<i>Gefalpracsom. (Mujeres)</i> – Drama. Tres actes.		
19/ 1968	E	<i>El fuego y el mar</i> – Drama. Tres actes.		
20/	E	<i>Amb un regust amarg</i> – Drama. Tres actes. Música: Rossend Conesa.		
-- 1969		<i>La ausencia de los demás</i> – Drama. Tres actes. Inacabat.		
21 1970	E	<i>El pisapapeles o Todo es posible en Danagra</i> – Drama. Un acte.		
22/ 1973	P E	<i>Un llarg i inacabat pelegrinatge</i> – Drama. Dues parts. Coautor: Antoni Roig.		
23/ 1974	P E	<i>Un dissabte gris i trist</i> – Drama. Un acte. Premi Emili Vilanova (Munic, 1977) (1)		
24/	E	<i>La Blancaneus i els 7 nans del bosc</i> – Musical adults. 2 parts. Música: Josep Cots.		
25/	E	<i>Pastichet-Perich</i> – Adapt. text Jaume Perich. Musical cab. Música: Josep Cots.		
26/ 1975		<i>Perich-cionari</i> – Adapt. text Jaume Perich. Musical cab. Música: Josep Cots.		
27/	E	<i>Ni un pam de net</i> – Primera versió. Monòleg còmic. Un acte.		
28/	P E	<i>Les dones sàvies</i> – Adapt. Molière. Dues parts. Música: Josep Cots.		

- 29/ 1977 *Ni un pam de net*– Segona versió. Comèdia còmica. Un acte.
- 30/ 1978 E *El príncep i l'oreneta*– Adapt. Oscar Wilde. Comèdia musical infantil. Dues parts.
- 31/ 1979 E *Els pescadors de la Mar Bella*– Monòleg dramàtic.
- 32/ E *Les dones del Cànem*– Monòleg dramàtic.
- 33/ 1980 P E *No tot són flors entre Roses i Clavells*– Comèdia. Dos actes.
- 34/ E *L'home que duia una cosa al pap*– Adapt. J. M. Folch i Torres. Drama. Un acte.
- 35/ 1981 P E *Cèlia Farrerons, alcaldessa amb decisions*– Monòleg tragicòmic. Dues parts.
- 36/ P E *El marit de la Marina és mariner*– Comèdia còmica. Dues parts.
- 37 *El personatge absent*– Primera versió. Drama. Tres actes.
- 38/ P E *La filla del carboner*– Rondalla en dues parts. Premi AETIJ (Madrid, 1984) (2)
- 39/ P E *La tieta Guillermina o Primer són les sardanes*– Comèdia. Dues parts.
- 40/ *Los remedios de Remedios*– Comèdia dramàtica. Dues parts.
- 41/ 1982 P E *Stop al matrimoni*– Comèdia còmica. Tres actes. Reeditada.
- 42/ P E *El personatge absent*– Segona versió, en dues parts.
- 43/ E *El telèfon de l'esperança*– Pas de comèdia. Un acte.
- 44/ 1983 P E *L'amor a totes les edats*– Tragicomèdia. Dues parts.
- 45/ E *El príncep y la golondrina*– Versió castellana de l'obra d'Oscar Wilde.
- 46/ 1984 P E *Quan ell és ell... i ella!* – Comèdia còmica. Tres actes. Edició exhaurida.
- 47/ E *A Windsor hi ha dones enjogassades*– Versió musical Shakespeare. Dues parts.
- 48/ E *La noia de l'hostal*– Rondalla infantil. Dues parts.
- 49/ P E *Crònica d'una soledat*– Drama. Dues parts.
- 50/ 1985 P E *Blanca: vídua d'un viu*– Comèdia còmica. Dues parts.
- 51/ E *La visita del doctor*– Comèdia. Un acte.
- 52/ E *Una princesa gran i set nans petits*– Rondalla. Un acte.
- / *Els comptes de la lletera*– Rondalla. Dos actes. Inacabada.
- 53/ *Sense ales també es pot volar*– (“*Los remedios de Remedios*”). Drama. Dos actes.
- 54/ 1986 P E *Más allá de los cuentos*– Rondalla. Dues parts.
- 55/ E *En florir els ametllers*– Comèdia dramàtica. Tres actes.
- 56/ P E *L'honor de les estrelles*– Comèdia dramàtica. Dues parts.
- 57/ P E *Quatre nits de nuvis de tres!* – Comèdia vodevilesca. Dues parts.
- 58/ *Sis personatges cercant autor*– Versió de l'obra de Pirandello.
- 59/ P E *La hija del carbonero*– Revisió i cançons a la versió castellana.
- 60/ 1987 P E *Si els morts poguéssim parlar*– Segona versió. Dos actes i epíleg.
- 61/ P E *Històries sense relleu*– Comèdia dramàtica. Tres actes.
- 62/ P E *Leònides o El cinquè signe*– Comèdia dramàtica. Dues parts.
- 63/ P E *Perfils (Sota el signe de Lesbos)*– Drama. Dues parts.

- 64/ E *Tres estampes de la Barcelona del vuit-cents*– Adapt. R. Robert. Comèdia. Un acte.
- 65/ *Rita: filla de mare desconeguda*– Comèdia musical. Dues parts.
- 66/ P E *Èdip, fill i espòs*– Adaptació. Tragèdia de Sòfocles. Dues parts.
- 67/ E *Stop al matrimoni*– Segona versió amb nous personatges. Tres actes.
- 68/ *La dona i l'esport*– Monòleg còmic. Un acte.
- 69/ *La vil violació de l'Andreu carnisser, contada per ell mateix*– Monòleg còmic. Un acte.
- 70/ 1988 *Genis Soler: secret de sumari (o G. S. cas tancat)*– Drama. Dues parts.
- 71/ *Amb el cor de l'altre*– Comèdia dramàtica. Dues parts.
- 72/ *El gran teatre del món*– Adapt. Calderón de la Barca. Auto Sacramental. Dues parts.
- 73/ *L'estrella sóc jo!* – Comèdia musical. Dues parts.
- 74/ *Paca, la fría*– Comèdia de cabaret. Un acte.
- 75/ 1989 P E *Els meus marits m'enganyen*– Comèdia còmica. Tres actes.
- 76/ E *Les nenes de les monges*– Pas de comèdia. Un acte.
- 77/ 1990 E *Secret de sumari o A les sis, t'espero*– Diàleg. Un acte.
- 78/ E *Quina nit la del meu marit!*– Astracanada. Un acte.
- 79/ 1991 P E *Viure amb un cor trasplantat*– Comèdia dramàtica. Dues parts.
- 80/ P E *El trampós entrampat*– Comèdia còmica. Dues parts.
- 81/ 1992 E *I Llätzer, on era...?*– Comèdia dramàtica. Dues parts.
- 82/ E *Barcelona, dins el cor*– Revista musical de Rossend Conesa. (Col·laboració).
- 83/ 1993 E *Ja n'hi ha prou!* – Comèdia dramàtica. Dues parts. Finalista Premi Amiba 1999.
- 84/ *De les fantasies a les realitats. (L'altra cara de la lluna)*– Comèdia dramàtica. Dues parts.
- 85/ E *Uns postres accidentats*– Pas de comèdia. Un acte.
- 86/ P E *La Monyos*– Monòleg dramàtic. Un acte.
- 87/ 1994 P E *Quintet d'amors*– Comèdia dramàtica. Coautora: Núria Duran. Dues parts.
- 88/ *El manubrio azul*– Comèdia musical. Dues parts. Música: Rossend Conesa.
- 89/ *Amb censura eclesiàstica*– Monòleg còmic. Un acte.
- 90/ P *Missatge al president*– Monòleg dramàtic. Un acte (Conte. Premi a Mataró el 2000).
- 91/ P E *On hi mengen dos, hi mengen tres*– Comèdia vodevilesca. Dues parts.
- / *Criatures amunt i avall!* – Comèdia còmica. Inacabada.
- 92/ 1995 E *El tinglado de la farsa con Arlequín y comparsa*– Rondalla. Dues parts.
- 93/ E *El Camí sense retorn*– Monòleg dramàtic. Un acte
- 94/ 1996 E *Virgínia, te'n recordes...?*– Comèdia dramàtica. Dues parts.
- 95/ P E *Amnèsia amb regalèssia*– Comèdia còmica. Dues parts.
- 96/ E *Feliz cumpleaños, cincuentón!* – Comèdia còmica. Un acte.
- 97/ 1997 *Diàleg, quasi monòleg d'en Mateu policia, i Júlia la seva dona*– Monòleg dramàtic. Un acte.
- 98/ E *Les hores irrepitibles*– Comèdia dramàtica. Quatre quadres amb dues parts.

- 99/ E *Com si fos un viatge a Itàlia*– Monòleg dramàtic. Un acte.
- 100/ 1998 E *La veu humana*– De l'obra de Jean Cocteau. Monòleg dramàtic. Un acte.
- 101/ *L'Estrella de Bellmunt*– Comèdia dramàtica d'època. Dues parts.
- 102/ *Embolica que fa fort!* – Comèdia còmica. Dues parts.
- 103/ *Un pastís amb 50 espelmes*– Monòleg còmic. Un acte
- 104/ P *Víctor, Victori i Victorià*– Comèdia dramàtica. Dues parts.
- 105/ *El metge apallissat*– Adapt. infantil de l'obra de Molière. Un acte.
- 106/ 1999 *Un cafè, cafè...!*– Monòleg còmic. Un acte.
- 107/ *Sempre queda l'esperança*– Monòleg còmico-sentimental. Un acte.
- 108/ *Cast: una vida gens casta*– Comèdia còmica. Dues parts.
- 109/ E *Les llàgrimes quan són dolces*– Monòleg tragicòmic. Un acte.
- 110/ E *El "càsting" no va ser cap càstig!*– Comedieta. Un acte.
- 111/ *Farsa d'Arlequí i comparsa*– Rondalla. V. català. Dues parts. (Final Ontinyent)
- 112/ *Víctor, Victorino y Victoriano*– Comèdia dramàtica. Versió castellana. Dues parts.
- 113/ 2000 *Tu no has entès a Déu*– Drama en dues parts.
- 114/ E *Ni un pam, ni dos, de net!* – Comèdia. Dues parts. (Variant de *Ni un pam de net*)
- 115/ E *Per molts seixantes!* – Monòleg per a actriu. Un acte.
- 116/ *En Tonet està tip de la dona*– Monòleg per a actor. Un acte.
- 117/ *La Maruja i en Tonet es volen divorciar*– Comèdia. Dues parts. (Resum monòlegs anteriors).
- 118/ 2001 *Unes hores al Tanatori. (Rèquiem a vuit veus)* – Drama. Dues parts.
- 119/ E *Qui ho diu que sóc una malpensada?* – Monòleg per a actriu. Un acte.
- 120 P E *Al cap de 30 anys*– Comèdia dramàtica. Dues part. Cinc quadres.
- 121/ 2002 E *Cent donzelles, rescat d'un heroi*– Rondalla. Dues parts. Dotze quadres.
- 122/ E *Dones, sauna, mòbils i... divorci!* – Comèdia còmica. Dues parts. Basada: Maruja-Tonet.
- 123/ *L'escabrosa història dels bessons Voliba i la Lina*– Comèdia. Un/dos actes.
- 124/ E *L'home que volia la lluna*– Comèdia còmico-sentimental. Un/dos actes.
- 125/ E *El "poverello" d'Assís*– Hagiografia de St. Francesc. 12 estampes.
- 126/ *Maribel i les coses de cada u!* – Tragicomèdia en un acte.
- 127/ 2003 E *Tres dones, tres vides: un món*– Drama en cinc quadres.
- 128/ *Una Àida diferent*– Drama, en dues parts. Catorze quadres i un epíleg.
- 129/ *Cinc dones juntes i un home sol!* – Comèdia còmica dividida en tres temps.
- 130/ 2004 E *Esbós d'un drama*– Comèdia-diàleg en dues parts.
- 131 *Dret a l'amor i a la mort (Un clam en el desert)*– Drama en dues parts.
- 132/2005 E *Unes bessones desiguals*– Comedieta còmica. Un acte.
- 133 *Tu no has entendido a Dios*– Drama, versió castellana de *Tu no has entès a Déu*.
- 134/2006 *L'amarga veritat*– Diàleg dramàtic. Un acte.

135		<i>Una dona, de bon veure</i> – Diàleg còmic. Un acte.
136	E	<i>En Bru, en Nil i la Brunilda</i> – Diàleg còmic. Un acte.
137/2007	E	<i>El Pont (Euscatgal)</i> – Drama al·legòric, en dues parts.
138	2008	<i>Mots del més enllà</i> – Monòleg dramàtic. Un acte.

(1) Un clam contra la pena de mort. Escrita amb motiu de l'execució de Salvador Puig Antich. Va circular clandestinament per causa de la dictadura i representada d'amagat, abans d'obtenir el Premi Emili Vilanova en els últims Jocs Florals de la Llengua Catalana en l'exili (Munic, Baviera, 1977). Estrenada al Teatre Romea de Barcelona en sessió única, el desembre del mateix any.

(2) Va obtenir el primer premi del concurs convocat per l'AETIJ (Asociación Española de Teatro Infantil y Juvenil) convocat a Madrid, en la versió original catalana. Va ser estrenada, traduïda, a Saragossa, i portada durant tot un any per tot l'Aragó i a Madrid. Després va ser estrenada la versió original en català al nostre país.

Foto: M. Josep R. Lucas